

מסורת הש"ס

עין משפט
גר מצודה

(א) לפי נב"ב (ב) מנהדרין נח.
(ג) קדושין (ד) קדושין נח.
(ה) חילין קת. חמשה ל:א.
(ו) קדושין ט: לקמן נח.
(ז) גירסא נח: קדושין כה.
(ח) ושי"א (י) קדושין נח. פוסה
מח. (יא) שביעית פ"ח מ"ח
פוסה מ: קדושין נח. בטרות
ט: ט (ט) ומוספתא ח:
ה"ב, ט: זיל מחנה, י' זיל
לית. רימא, ט: זיל לז. רימ.
(ל) נשא דף ט: ודברים לכו.

תורה אור השלם

1. ואת כל הכלים אשר
הזנית המלך
במלכותו כמעלו
הקדשנו והגם לפני
מוצת יי;
2. ואכל תבוא תעבד
ביתך והיית חרם
שקץ תשקעו ותעב
תתעבבו כי חרם הוא;
3. כי יזבל הוא קדש
תהיה לכם מן השדה
תאכלו את בנותיה;
4. כי יי אלהיך אש
אכלה הוא אקא;

הגהות הב"ח

(א) גמרא אלא ככל
כ"ל ואת ו' נחמק:
(ב) רש"י ד"ה למעט
וכו' אלל ליה. ג"כ פ'
האשה שניה ממנה:
(ג) ד"ה אלל וכו' גמרא
דיא לפני וכו' ובתנחומא.
ג"כ וכן הוא בירקא דבא
סוף פרשה כ"ג ובבבבב
דבא תחלת פ' מ:

לעזי רש"י

קרי"ן. מטבעה.

מזוסף רש"י

[illegible][illegible]

ויאת כל הכלים אשר
 לכותו במעלו הכנו
 ננו שגנונו והקדשנו
 יהוה והא אין אדם
 אלא כיון דעבר בהו
 נמי כיון שעשה
 ש"מארו "המשתחוה
 אסור כי אתא רב
 ב"עלי חיים לא אסרן
 אמר פליגו בה רבי
 חליפין מותרין וחד
 חליפין אסורין אמר
 א כמורו ואידך אמר
 למעוטי ערלה וכלאי
 לה וכלאי הכרם לא
 כתובין בכאין כחאד
 כוכבים הא דאמרן
 קדש תופס את דמיו
 קדש תופס את דמיו

ת"ל תהיה כהווייתה
מתבערין בשביעית
והדנים נכנס יין בין
תפס בשביעית 'ופר'
למדן ואיצטריך הוא
צונן בעבודת כוכבים
סם בו היו עובדין היה
בן יאבד עולמו מפני
בן ויניה דבר שצורך
אלו שאומרים תדעו
פין את הזקנים ברומי
טלה אמרו להם אילו
טלה היה הן עובדין
השופטים אלא עולם
דין דבר אחר הרי
א שלא תצמח אלא
ליתן את הדין דבר
י אלא עולם כמנהגו
והיוו דאמר ריש

ונמבי אלא שמטריחין אותי ומחתימין אותי בעל כרחי
יד אש אוכלה הוא אל קנא מפני מה מתקנא בעובדיה
בשר ודם שהיה לו בן אחד ואותו הבן היה מגדל לו
זומר בחי' כלב אבא כששמע המלך על מי הוא כועס
הבן הוא כועס אמר לו כלב אתה קורא אותה והלא יש
ליקה בעירו ונשרפה כל העיר כולה ואותו בית עבודת
ך ב"ו שסרחתה עליו מדינה כשהוא עושה מלחמה עם
החיים הוא עושה א"ל כלב אתה קורא אותה מת אתה
שאין העולם צריך לו היו עובדין הרי הוא מכמלה הרי
ולגאויות יאבד עולמו מפני שומים וכן הוא אומר
אסוף

בהיותי מהם אלל חליפיהם הן יוצאין לחליץ (קדושינו חת). שהמים יוצאין לחליץ ע"י מדיה דבמ
אלל כפירות עמלן (סוכה ח). ופרי עצמו. שכל בשביעית. שכלו אלו כמחן. כל מקום שהוא אסו
ס. פיר הראשון אסור לנהוג בעמלן חל אלל הדושה בשביעית עליו (סוכה ח. וכו')

יצינו מחקנא בה אמר לו משל למלך שהיה לו בן ואותו הבן גידל כלב והעל-
יל כלב אחא קורא לעבודת כוכבים והלא יש בה ממש שפעם אחת נפלה

מטבחן וקרבן ברמיהו מקורשה. פי' רש"י ודוקא קדושי אשה אלל אימהניו אסור מדרבנן ויש ליתן טעם ולחלק שאין האשה וזמה כל כך לחלוף הדמים אי נמי משום פריה ורביה לא גזרו רבנן משום דהויא עבודת כוכבים

ימיהם הא' אין שנייה שוין דעבודת
ו'כבדו חלופי חלופין אסורין עד סוף
ה'הולם ו'בשביעית דוקא אסורין
תפסו והשאר מותרין ואס' כ' אי הוי
מבי' מד' לא חלי' ב'כרים מנייה
מקופת קדושת' נה' ד"ה שני':
לפנין

[illegible]

גיומלו מפי חשיתים כ" וכן תגול שדו וזרע דין הוא שלא תצמח וכן האב
 וכן תצמח ממנו אלא העולם סגל כמנהגו ושוטטו שקלילו תעידן ליתא האב
 ש" אלא ל"ו לרשעים ששקל סגל שלי ממש כגון ששעבין יחזק בנסא
 כב"ב עת"ר נכסין עת"ר מוסב"ב דבר הנראה גדול אלא ששמרתי"ן אותי כדכתיב
 מ"פיוסות את ר"י חב"ב כ" ה' אלהיך מ"פ מוסב"ב חסדך חסדך חסדך חסדך
 אבא אבא את ר"י חסדך כ" ה' אלהיך מ"פ מוסב"ב חסדך חסדך חסדך חסדך

גב א מ"י פ"ח מה"י
עבודת טובים ה"י א
סמך לאון מה טו"ש"ע י"ד
סימן קמה סעיף ז:
גב ב ג מ"י שס טו"ש"ע
שס סעיף ט:
י"ד ד טו"ש"ע סמך מלכות

ג' ד' מ"י פ"ה מהלכות
אישות הלכה ב' שמג
עשין מח טושי"ע אה"ט
סימן כח סעיף כב:
ג'ה ד' מ"י פ"ו מהלכות
שמיטה ויובל ה' ו:
ג'ו ד' מ"י שם הלכה ו:
ג'ז ד' מ"י שם הלכה ו:

רבינו חננאל

[illegible]

שהעולם צריך להקיאבד
על אשת חברו דין הוא
הדין והיינו דאמר ריש
לעשות סלע גדולה כדברי
הרמב"ם ה' בדבריו: ש
וכשנשבע א"ל חי כלב

